

(לא"ח סימן א') ד' יב ע"א אף בגבולין בקשו כו' אלא שכבר ביטלוהו עי' רחב הסוד ח"ת
 סימן א' דיש לומר בכל יום עשרת הדברות והקשה בבי' הא
 כבר ביטלו גם לרי"ז שכתבם הסוסקים הקדמונים ולא הביאו שאין לקרוא בליבור י'
 הדברות בכל יום ויש ליישב דמידי הוא פעמא משום חרעומות המינין והשתחא ליכא מינים
 וראיה ממ"ש סרק מקום שנהגו דף נ"ו גבי בשכמל"ו וא"ר אבהו אחקינו שיהא אומרים אותו
 בקול רם משני חרעומות סמינים ובהרדעא דליכא מינים עד השתחא אומרים ליה בחשאי ע"כ
 ואין השתחא והגיין בהרדעא וכן פסקו כל הסוסקים ש"מ משום דמוחקים דליכא מינים גם
 אין להקשות הנהו חרי מימרי אהדדי דהכא משמע דאשילו בהרדעא איכא מינים כדאמרינן
 אחימך בעי כו' די"ל דמעשה דאחימך מאוחר ובאותו זמן הו' מינים בהרדעא ולפי מ"ש היה
 להחיר אחירות הדברות אפי' בליבור אלא שלא מלקי לבי' להקל נגד הרשב"א בחשו' סימן
 קס"ד שהובא בהגהת רמ"א . גם יש לומר דלא ק' על הרשב"א מההיא דפסחים דשאי' הכא
 חע"ג דליכא מינים איכא למיחש שלא ימשוך מינות מזה בראותו קורין דוקא י' הדברות יבא לו
 הרכור מעלמו להחשק בשר תורה ואע"ג דלשון רש"י לא משמע כן דכתב שלא יאמרו לעם
 הארץ עי' משמע דוקא משום דיש מינים המסיחים מ"מ יש ג"כ לחוש למ"ש אבל בההיא דפסחים
 ליכא למיחש לזה דכיון דליכא מיני' כל ישראל הקורין שמע יודעין מה הם אומרים בחשאי מי"ל
 דבברכות בעי לתקוני' בהרדעא ומעיקר' לא הו' חשדו שמה יחקלקל שיהי' בסלו במקומו'
 דאיכ' מינים וכ"כ שמה יח' מינים באיזה זמן אבל בפסחי' כבר היו אומרי' בחשאי ולא רטו לבסל
 כיון דהאידינא ליכא מינים ואם יהיו יבסלו אז ועי"ל דמינים דהתם בפסחים דהיינו שיסקספו
 בגוף קבלת מלכות שמים ליכא ולק' אין לחתם שיאמרו מסיסין הן גו' במ"ש רש"י אבל מינים
 דהכא הם קרובים להיות כמו הקראים המעטים בזמנינו להם יש לחוש ושכיחי ונחשו' רש"ל סימן
 ס"ד משמע דלא חילק בין ליבור ליחיד רק בין אס' קבעו בתוך הדברות חסוד ואם לא קבעו
 שרי אלא שמתשוב' הרשב"א לא משמע כדבריו דמסתמא לא היה שאלת' השואל לקובעו בתוך
 מברכות ועכ"ל השיבו לאיסור אלא דל"ש ודוח: